

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10050/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Станковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Стефан Здравковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5697/24 од 12.02.2025. године, у седници одржаној 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5697/24 од 12.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, свих из ... за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 20367/12 од 25.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је стекла право својине са $\frac{1}{4}$ идеалног дела на кући која се налази у Београду, ..., у Ул. ... бр. ..., саграђеној на кат.парц. бр. .. КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе да тужилца своје право, на основу ове пресуде, упише у јавне књиге. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженима накнади трошкове поступка од 1.020.375,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5697/24 од 12.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је тужилца обавезана да туженима накнади трошкове поступка од 909.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Оцењујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), а у вези члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба ради утврђења поднета је 08.05.2008. године. Решењем Другог општинског суда у Београду П 2464/08 од 19.10.2009. године, исправљеним решењем П 2464/08 од 13.11.2009. године, констатовано је да се тужба у овој правној ствари сматра повученом, а решењем Вишег суда у Београду Гж 10189/10 од 05.09.2012, укинута је првостепено решење и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак. Правноснажна пресуда донета је 12.02.2025. године. У тужби означена је вредност предмета спора од 600.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односе на неновчано потраживање, у коме је правноснажна одлука донета после 31.05.2014. године и у коме је у тужби означена вредност предмета спора од 600.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужених за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић